

1860-08-18

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Modtagersted:
Iselingen

Arkivplacering:
Mappe 7 nr. 28

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard hylder Gud, og skriver om guds gerninger. Regn og storm har fået høsten til at slå fejl, og hun ser det som en straf til de ugudelige og en påmindelse om Guds magt. Hun funderer også om døden.

TRANSSKRIFTION

Til Landskabsmaler Skovgaard

Iselinge pr Vordingborg

Løverdag 18 Aug 1860

Min kjære, kjære Mand!¹

Jeg har saadan en Trang til at tale med Dig, jeg har havt en underlig alvorlig Nød; det vil jeg en Times Tid, hvori jeg ikke faa. Regnen piskede paa Ruden og Stormen tudede, og saa tænkte jeg igjen paa, hvad jeg saa tidt har tænkt paa i denne Tid, hvor smærteligt det er, at saa rig en Høst skal ødelægges; men saa kom det til at staa saa levende for mig, at det var en straf for de Ugudelige og for os Andre, hvor Aanden er [?], men Kjødets skrøbelighed dog altid faaer Overhaand, for os var det en Advarsel og Paamindelse om, at hans er Magten, han gjør med Sit hvad han vil, og om faa ikke et Korn blev bjerget, Jaa maa vi dog vide, at naar

-2-

[vi] kun har Troe til ham, faa giver han [overstreget: s] [os] dog det daglige Brød. At Du er [?hillet] under lignende Forhold som Landmanden, følte jeg igjen; Herren har ogsaa skrevet Dig i Formen; hold fast ved Ham i Bøn og Taalmodighed. Vent nu saalænge Du synes, Du kan være fra Dit arbeid inde i Byen og, har Du saa faaet lidt, saa vær glad og taknemmelig, men har Du saa godt som intet faaet, saa vær alligevel glad, og stol paa, at Herren [har] nok til os Alle, Saa mange som stole paa ham. Kan Da naae at komme hertil saa er det rart, hvis ikke vil vi glæde os til at begynde Livet igjen i vort velsignede Hjem. En anden alvorlig Tanke beskjæf

- 3-

tigede mig i Nat. Kan Du huske den Fornemmelse jeg [Overstreget: omtalte] følte ved Bordet forleden Dag, den kom igjen igaar Aftes og i Nat; den har mindet mig om, at Herren kommer over os som en Tyv om Natten, Sig vi maa altid være beredte; O! hvor er jeg dog daarlig beredt, hvis det store Øiblik nærmer sig. Jeg troer vist, at vor kjære Herre og Frelser har medlidenhed med min Svaghed, og [at] han vil opfylde min Bøn om, at vi maa være [?] men naar Øieblikket kommer for Én af os. Min søde Mand!¹ jeg er ellers rask og glad, saa Du maa ikke blive bekumret; men kun ; lad os ogsaa tage det som en Paamindelse og hjælpe hinanden til at vaage.

Amen! i Vor Herres Jesu Navn, Amen!
Din G.²

¹ Mand

² g

1.10

Mr. S. H. Kabsmaier, Esq.
Bellevue St.
Vordingborg

1865

1865

1865

Lørdag. 18de Aug 1860.

Min kjære, kjære Mand!

Jeg har faaet en Trang til at tale
med Dig, jeg har haft en underlig,
alvorlig Bævi; det vil jeg en Times Tid,
hvori jeg ikke saa. Regnen piffede
paa Runden og Stormen tudsede, og
jaa tænkte jeg igrunden paa, hvad jeg
saa til at her tænkt paa i denne Tid,
hvor smerteligt det er, at saa vi
en Hoff skal indlægges; men saa
kom det til at gaa paa Lørdag for
mig, at det var en Straf for de
Ugudelige og for os andre, hvor
Runden er Rebond, men hvor Kjø-
lets Skrivetighed dog altid faar
Overhaand, for os var det en
Advarsel og Paamindelse om, at
hans en Magter, han gjør med
sit hvad han vil, og om saa
ikke et Koon blev bjerget,
jaa maa vi dog vide, at naar

Thim skal Troe til ham, for gives
lang dag det daglige Brød.

At Du er fittet under Egenens
Forhold for Landmanden, fælle
og Jyske; Herrens her og for
Dig i Sommer; hold fælle ved
Ham; Børn og Taalmodighed.

Vant en fælange Du gives, Du
kan være for D. t. Arbet i den
i Byen og, kan Du for fælle til
for vor glæde og fælange
men kan Du fælle for fælle
fælle, for vor alligevel glæde og
for paa, at Herrens, nok til
os alle fælange for fælle
for him. Kan Du være

at komme her til for er det vist
hvis ikke vil vi glæde os til at
begynde Læst og i vor velfor
nede fælle.

En anden alvorlig Tanke fælle

tragede mig i Nat. Kan Du fælle
fælle og i Nat. Kan Du fælle
ved Børnen fælle Dag, den kan
Jyske gives Aftes og i Nat; den
kan mindet mig om, at Herrens
kommer over os for en Tids
om fælle og i Nat. Kan Du fælle
her til; O! hvor er jeg dog her
ly bered, hvis det fælle fælle
være sig.

Jeg tror vist, at vor fælle Herrens
og fælle her til fælle med
min fælle, og, kan vil fælle
min. Børn om, at vi mere
her kan fælle kommer for

En af os.
Min fælle Herrens! jeg er alligevel vist
og glæde, for Du mere ikke blive
her til, men kan, kan os fælle
fælle det for en fælle og
fælle himmel til at fælle
Amen! vor Herrens fælle fælle

Din g.